

אווירת טירור מלווה את קומדיית "המכירה הכללית"

במגרשי הכדורגל

בארץ

כו בשבת האחרונה היו מישחקים מכורים, שתוצאותיהם נקבעו מראש. אחד מהם נערך במיסגרת הליגה הי ארצית הנמוכה, במחוז הצפון, בין קבוצות הפועל מרמתי-גן ונחלילאל. עד לפני שבועות מיספר עדיין התמודדה הפועל מרמתי-גן על כתר אליפות המחוז שלה, שהיה מאפשר לה לשחק בליגה הלאומית בשנה הבאה. הפועל נחלילאל היתה בין קבוצות התחתית של הליגה במחוז, כשסכנת נשירה לליגה נמוכה יותר מרחפת עליה. אולם הפועל מרמתי-גן יצאה מהמירוץ לאליפות. היא אינה זקוקה עוד לנקודות. השבת היא נוצחה על ידי הפועל נחלילאל בתוצאה 2:5. כל מי שחזה במשחק יכול להעיד שהניצחון הוגש במתנה לנחלילאלים.

מלחמת כנופיות

המישחק חשני נערך במיסגרת הליגה הלאומית בין קבוצות שימשון ובני יהודה. במשך השבוע שקדם למשחק התפשטו שמועות והתפרסמו ידיעות על מאבק הכנופיות העומד להתחולל סביב משחק זה. שימשון היא קבוצת שכונת כרם החימנים בתל-אביב. בני-יהודה היא קבוצת שכונת התקווה. בשתי השכונות ישנן קבוצות מהמרים ואוהדים, שזכו לתואר כנופיות. בין הכנופיות היריבות נערכו גישושים ומגעים בניסיון להבטיח את ניצחון הי קבוצה משכונת-התקווה הוקקה לכל גור דה בליגה כדי למנוע הוצאתה ממנה. בשבת החישה המיסטרה כוחות מוגברים לשכונת התקווה, שם נערך המישחק. כדי

סוחר-המכונות יעקב אפשטיין (יושב משמאל, במשקפיים שחור רים), על ספסל שחקני-המילואים של קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב, אפשטיין, שנערך השבוע כחשוד בכך שהשפיע על שחקני קבוצתו לא להתאמץ במישחק נגד בני-יהודה, היה אחד מפעילי האגודה התל-אביבית וממנה.

הכספים המותנה בניצחונה או הפסדה של קבוצת כדורגל מסוימת. יחד עימו גדל גם מיגוון האמצעים, הכשרים והבלתי כשרים, להשיגו. המחזה חוזר על עצמו כמעט מדי שנה. בהתקרב עונת משחקי הכדורגל לסיומה, קבוצה או מיספר קבוצות, הנמצאות בסכנת נשירה מהליגה הלאומית לליגה הארצית הנמוכה יותר, עושות מאמצים להוסיף בכל דרך נקודות למאונן כדי למנוע את נשירה. אין זה רק ענין של כבוד לשחק בליגה הלאומית. זה כרוך בכסף רב. לגבי

חשוד אי

חשוד בי משה (מוסה) קיבוץ, מאוהדיה הנלהבים של קבוצת בני-יהודה, נחשד כי איים על כדורגלני מכבי תל-אביב. במטרה להפחידם כדי שיפסידו במתכוון את מישחקם נגד בני-יהודה. קיבוץ הסגיר עצמו בתחילת השבוע לידי מישטרת תל-אביב.

חשוד ב

בעיטת והכדור מפרפר ברשת. אלפי האוהדים של קבוצת הכדורגל המבוקשת מונקים מושביהם ביציעים בי שאגות צהלה. מבקשים איש את רעהו, משיעים קריאות גנאי לעבר כדורגלני הקבוצה היריבה, משליכים אל כר הדשא הירוק בקבוקים, תפוחים או חזיונים. ברגע מתוק זה לא איכפת להם כלל איך אופשרה הבקעתו של השער. כל מה שחשוב להם הוא היתרון של קבוצתם בי מאון השערים ושתי נקודות הליגה שהוא מעניק לקבוצתם. הניצחון, ותחושות הי סיפוק, הביטחון והאושר האישיות שהוא מעניק לכל אחד מהזופים, הפך למיצרן כה מבוקש מבחינה פסיכולוגית לגבי הי אורח הישראלי הממוצע, עד שאין לדרך ולמחיר באמצעותם הוא מושג כל משמעות. אולם הסיפוק הנפשי ופירוקן היצרים שמושג תוך זדהות עם קבוצת כדורגל כלשהיא הם רק צד אחד של המטבע. הצד השני הוא הרבה יותר מוחשי וניתן למימוש: כסף. נקודות ליגה המתווספות למאונה של קבוצת כדורגל, ביחוד בליגה הלאומית, מוסיפות גם נקודות ומיספרים בחשבונות הבנק של הרבה מאוד אנשים מחוץ ל קבוצה עצמה. אלה הם השחקנים ששכרם ומענקיהם צומחים ועולים, העסקנים והי אוהדים המהמרים. משנה לשנה גדל מחזור

מישחק צמוד אנשי-מישטרה על מיגרש הכדורגל באיצטדיון בלומפילד, בעת המישחק שנערך שם לפני שבועיים בין מכבי ובני יהודה תל-אביב, מסמלים את אווירת הטרור בה נערכים משחקי הליגות בכדורגל בארץ.

למנוע התפרעות ומלחמת כנופיות. אולם לא היה בכך כל צורך. המישחק נערך בשקט. בני-יהודה זכו בניצחון נוסף בי שיעור 0:2. השימושונים לא התאמצו לנצח. השימושונים נמצאים אומנם בצמרת הי טבלה. רק לפני שבוע הם זכו בניצחון רב שערים (0:5) על קבוצת צמרת אחרת. הפועל חיפה, אולם עובדה זו כמו הידיעות המוקדמות על כוונתם להפסיד את המשחק לבני-יהודה לא הרתיעו איש. הקהל, השופר טים ועתונות הספורט התייחסו אל המשחק כאילו היתה זו התמודדות ספורט אמיתית ולא אחיות עיניים שתוצאותיה נקבעו מי ראש לפי חוקי הקח ותן של שוק הנקודות. ייתכן והקומדיה המכוערת הקשורה בי קבוצת בני-יהודה היתה נמשכת ללא הרעה. לולא אירעה תקלה בשבוע שעבר בעת מישחק הניצחון של הקבוצה על קבוצת מכבי תל-אביב. בתום המחזור הראשון של משחקי הליגה בכדורגל השנה, אחרי שנערכו 15 משי

קרא: "הוי, אלוהים! הוי, אלוהים!" כיר סס את ציפורניו והמשיך להתייפח. **הפרקליט:** להתייפח? **אווילין:** כן, זה לא היה כמו בכי. זאת היתה התייפחות עמוקה. הוא חזר ואמר: "עוד! עוד! ספרי לי את כל הפרטים!" **הפרקליט:** כמה זמן זה נמשך? **אווילין:** מה זאת אומרת, נשארנו שם כל הלילה. כל כמה דקות היה בא אלי ושואל אותי על פרט זה או אחר... הוא אמר שאני פשוט נערה מיטכנה חסרת-מזל. **הפרקליט:** מתי חידש את הצעתו לי שאת אותך לאשה? **אווילין:** לאחר-מכן... הוא חזר ואמר שלא יוכל לחבב אף אחת אחרת, שלא יוכל לאהוב אף אחת אחרת, שכל חייו נהרסו, שלעולם לא יתחתן עם אחרת.

מטורפת

כמו סבתא

בתום מישפט ממושך ומרתק זה, לא הצליחו המושבעים להסכים ביניהם על הרשעה או זיכוי. נערך מישפט חוזר, ופסק-דינו עשה היסטוריה מישפטית. המולטי-טימיליונר וזכה מחמת אי-שפיות, אחרי שפרקליטיו המציאו מושג חדש: "סערת רוח", ששיבשה את הכרתו. בני מישפחת תא, וביניהם אחותו שי-נישאה לדוכס בריטי, נשמו לרווחה. במשך ארבעים השנים הבאות תאו נכנס ויצא מבתי-חולים לחוליות-רוח. מדי פעם נתפס בעוון הלקאת נשים או נערים, ואושפז כדי למנוע מישפט. לפני שסיים את חייו, הצליח לבזבז את כל 40 המיליונים שירש. תאו זה היה הסבא של טרי. הסבתא התגרשה מבעלה ב-1916, וחיתה חיים ארוכים מאוד. "וייט נהרג" אמרה בסוף ימיה, לדברי העיתונאים, "אבל גורלי היה אכזרי יותר. אני המשכתי לחיות". טרי זוכרת אותה בצורה אחרת.

אווילין המשיכה לשחק ולרקוד, להופיע במועדוני-לילה פחות ופחות מתודרים. היא כתבה ספר אוטוביוגרפי. היא שימשה כי יועצת לחברת-הסרטים שחריטה את סי-פורי-חיה: הנערה על נדנדת הקטיפה הי אדומה. היא פתחה בית-חם, שבו ביקרו כל המיימי של התערה. היא ציירה ועסקה בקרמיקה, עד גיל 82. ומיא גירלת את נכדתה הפראית, טרי, בדמותה ובצלמה. אבא של טרי, בנם של אווילין והארי תא, חפץ טיים מפורסם, היה עוזרו של צ'ארלס לינדברג במיבצע המהולל של חציית-האוקיינוס, עבד כטייס הפרטי של ג'ון רוקסלר (אבי סגן-הנשיא הנוכחי) ושל הדוכס מווינדזור, ביצע כמה טיסות היס-טוריות, כטייס-מבחן נועז של המטוסים העל-קוליים הראשונים. הוא גם נשא לאשה מלכת-יפוי, בת אחד הענפים של מישפחת המלוכה הבריטית, שהיגר לאמריקה. איזה מין ילדה יכלה לגדול במישפחה בעי לת רקע סגנוני כזה?

כאשר נולדה טרי, דיווח על כך כל עיתון בארצות-הברית. היא גדלה בחוליבווד, בי בית שחוכנו עלי-ידי האיש שיצר את הי תפאורה לסרט קליאופטרה. צבא של מטסי לוח ומשרתים טיפל בה. "הדבר הראשון הזכור לי מילדותי" היא מספרת. "הוא שיחקתי לפני הבית ואמא, בוכה וצועקת, גוררת אותי פנימה ואומרת לי שלא לדבר עם אנשים זרים. לאחר-מכן הסתבר לי שעיטונאי ארב לפני הבית, וניסתי לצלם אותי משחקת." המישפחה חששה מפני פירסום וחטיפה.

"הייתי ילדה נמרצת ופראית. לחמתי כנפרי על כל דבר שרציתי. האנשים אמרו שאני מטורפת כמו הסבתא שלי." צילה של הסבתא היה פרוש על כל נעוריה. כשביקשה להימלט מידי אמה, הפורטינית והמרוכבת, הלכה אל הסבתא. לסבתא אווילין האגדית היו דיונות מת קדמות מאוד על חינוך ילדות קטנות. היא לקחה אותה לסרטים שהיו אסורים לנוער, ובילתה עימה בבארים. פעם, כשסיפורה טרי על כל אמה, עשתה זו שערורייה לסבתא. בפגישה הבאה אמרה הסבתא לנכדתה: "תחילתי מה את רוצה — לפטט או לבקר בבארים." טרי הבטיחה לסתום את פיה, ומאז ביקרו השתיים בבארים באין מפריע. להנאתן חמשותפת. "מגיל שמונה התחלתי לשחות מארטיני בצעריים."

על חייה ואהבתיה שד טרי רביד — כגליון הבא.